Dane aktualne na dzień: 23-11-2026 20:02

Link do produktu: https://ogrodymazowsze.pl/sliwa-mirabelka-zolta-smak-dziecinstwa-sadzonki-130-160-cm-p-479.html

ŚLIWA MIRABELKA żółta smak dzieciństwa - sadzonki 130 / 160 cm

Cena	**25,10 zł**
Dostępność	**Dostępny**
Czas wysyłki	**1 - 3 dni roboczych**
Numer katalogowy	**479**
Kod producenta	**00001677**
Producent	**Gospodarstwo Rolne**
Informacje	**Jesteśmy gospodarstwem rolnym i nie jesteśmy płatnikiem VAT**
Dokument sprzedaży	**Na życzenie kupującego wystawiamy Rachunek Uproszczony**
Transport	**Rośliny na czas transportu wyjmowane są z donic. Nie powoduje to uszkodzenia systemu korzeniowego, który jest prawidłowo zabezpieczony i ofoliowany. Spakowanym roślinom zapewniamy odpowiednią wilgotność ziemi, w której zostaje do Państwa wysłana.**
Dostawa	Paczki dostarcza DPD
Rabaty	3% od 300zł | 6% od 1000zł | 9% od 2000zł | 12% od 5000zł

Opis produktu

Śliwa mirabelka żółta to wyjątkowa odmiana, która od lat kojarzy się ze smakiem dzieciństwa, domowymi przetworami i zapachem letniego sadu. Ta tradycyjna śliwa zachwyca nie tylko smacznymi owocami, ale także dekoracyjnym wyglądem i łatwością uprawy. Oferowana sadzonka z gołym korzeniem o wysokości 130–160 cm to doskonały wybór dla osób, które chcą wzbogacić ogród o sprawdzone, wartościowe drzewo owocowe.

Mirabelka żółta wyróżnia się silnym wzrostem oraz wczesnym wejściem w owocowanie. Z czasem tworzy niewielkie drzewo o wysokości około 3,5–4,5 m, dzięki czemu świetnie sprawdza się zarówno w przydomowych ogrodach, jak i na działkach. Korona ma naturalny, nieco nieregularny, sklepiony pokrój, a smukły pień nadaje roślinie elegancki wygląd. Wiosną drzewko dodatkowo zdobią delikatne, białe kwiaty, czasem z subtelnym różowym odcieniem, które pojawiają się przed rozwojem liści lub równocześnie z nimi.

Największą zaletą tej odmiany są oczywiście owoce. Mirabelki mają złocistożółtą skórkę i żółty miąższ, który łatwo oddziela się od pestki. Owoce są słodkie, aromatyczne i soczyste, dzięki czemu doskonale nadają się do jedzenia prosto z drzewa. Świetnie sprawdzają się również jako baza do dżemów, kompotów, konfitur, ciast i innych domowych przetworów. Ich intensywny, naturalny smak przywołuje wspomnienia tradycyjnych ogrodów i letnich zbiorów.

Dojrzałość zbiorcza przypada na koniec sierpnia, co pozwala cieszyć się owocami jeszcze w pełni lata. Pierwszych zbiorów można spodziewać się już po 3–4 latach od posadzenia, dlatego jest to propozycja dla osób, które nie chcą długo czekać na efekty swojej pracy w ogrodzie. Odmiana jest samopylna, co oznacza, że może owocować bez konieczności sadzenia dodatkowych zapylaczy. To duże ułatwienie, zwłaszcza w mniejszych ogrodach.

Śliwa mirabelka żółta dobrze rośnie na stanowiskach słonecznych, ciepłych, ale poradzi sobie także w półcieniu. Najlepiej czuje się w glebie żyznej, gliniastej, cięższej i zasobnej w składniki pokarmowe. Jej dużą zaletą jest odporność na mróz oraz dobrą tolerancję na choroby grzybowe, co sprawia, że jest wdzięczna w uprawie i polecana także mniej doświadczonym ogrodnikom. Podkładka ałycza wspiera prawidłowy rozwój rośliny i wpływa na jej dobrą adaptację.

Sadzonka sprzedawana jest jako roślina z gołym korzeniem, co jest standardową formą dla drzewek owocowych w okresie sadzenia. Dzięki temu łatwo ją posadzić i dobrze przyjąć w nowym miejscu. Po posadzeniu warto zadbać o regularne podlewanie w pierwszym okresie wzrostu, aby roślina mogła się dobrze ukorzenić i szybko rozpocząć rozwój.

Śliwa mirabelka żółta to połączenie tradycji, urody i smaku. Jest drzewem, które nie tylko ozdobi ogród, ale też odwdzięczy się obfitym plonem pysznych owoców. To doskonały wybór dla osób ceniących sprawdzone odmiany, naturalny charakter sadu i owoce o wyjątkowym, słodkim aromacie.

Instrukcje sadzenia

Instrukcje sadzenia
1 Wykopujemy dołek, zawsze większy od korzeni rośliny.
2. Wlewamy wiadro wody (około 10 litrów) do wykopanego dołka - jak roślina jest mniejsza to oczywiście mniej lejemy wody.
3. Wkładamy roślinkę i zasypujemy ziemią.
4. Ważne: roślina ma być na środku wykopanego dołka oraz ziemia ma być delikatnie ubita wokół pnia drzewka/krzaczka.
5. Nie dajemy żadnego obornika i nawozu pod korzenie ponieważ może tylko popalić młode pędy korzeniowe.
6. Na koniec podlewamy roślinę (około 10 litrów wody) - w okresie obfitych opadów nie trzeba tak obficie podlewać po posadzeniu.
7. Jeżeli drzewko jest małe, dobrze jest wbić obok palik zabezpieczający.
8. Jeżeli sadzimy rośliny w polu lub na otwartej przestrzeni dobrze jest drzewko zabezpieczyć siatką przeciw dzikiej zwierzynie.
9. Po zakończeniu sadzenia trzeba delikatnie roślinę nawozić nawozem granulowanym wieloskładnikowym posypując wokół rośliny garstkę na 1 roślinę czyli +- 1 czubata łyżka od zupy.
10. Po posadzeniu w okresie suszy podlewamy raz dziennie a nawet rano i wieczorem.
11. Po tygodniu od sadzenia jest dobrze zapobiegawczo wykonać oprysk od grzyba Topsinem a za 14 dni dobrze jest opryskać również zapobiegawczo od robaka Mospilanem, ten środek jest tani i bardzo dobry ponieważ jest to środek który działa w wysokich temperaturach oraz głęboko wnika w roślinę i ją dobrze zabezpiecza od szkodników.
12. Rośliny w okresie wiosennym w naturalny sposób nie mają liści dzięki czemu lepiej znoszą czas przewozu , natomiast w okresie jesiennym rośliny w naturalny sposób mają już liście przebarwiające się na żółto, czerwono brązowo lub już ich tez nie mają – po prostu roślina zaczyna przygotowywać się do odpoczynku zimowego.

Kiedy Kupić?

Rośliny kupowane w okresie wiosennym dla lepszego przetrwania czasu przewozu wyjmowane są z ciemnej chłodni i z tego powodu roślina ma zakłócony cykl wegetacji co wpływa na jej wygląd - ma mniej rozwinięte liście lub ich prawie brak, dzięki czemu po włożeniu jej do gruntu i wysokim temperaturom powietrza oraz mocnemu podlewaniu szybko zaaklimatyzuje się w danym miejscu nasadzenia i będzie miało ładne przyrosty.

Rośliny kupowane w okresie późnowiosennym aż do czasu jesieni mają liście które podczas przewozu najczęściej więdną ale proszę się tym nie przejmować - to jest naturalny system obronny rośliny żeby całość nie uschła, dlatego proszę oberwać uschnięte liście i mocno podlewać aż roślina wypuści nowe.

Rośliny kupowane jesienią/zimą w naturalny sposób nie posiadają liści, więc proszę się tym nie przejmować tylko po posadzeniu rośliny trzeba ją podlewać, a gdy pojawią się duże mrozy należy zabezpieczyć ją przed niską temperaturą.

SADZONKI DRZEWEK MOGĄ NIEZNACZNIE RÓŻNIĆ SIĘ OD SIEBIE, CO NIE WPŁYWA NA, JAKOŚĆ ROŚLINEK.DRZEWKA DANYCH RODZAI RÓŻNIĄ SIĘ OD SIEBIE WYGLĄDEM. JEDNE SĄ TYLKO JEDNYM PATYCZKIEM BEZ BOCZNYCH GAŁĄZEK, DRUGIE MAJĄ TROCHĘ ROZWINIĘTA KORONKĘ - ALE JEDNE I DRUGIE PO ROKU BĘDĄ ZACZYNAŁY TWORZYĆ PRAWIDŁOWĄ FORMĘ DRZEWKA DANEJ ODMIANY.

Nawożenie i Pielęgnacja

Nawożenie roślin
Do zasilania roślin możemy stosować nawozy organiczne (naturalne) oraz mineralne (o zróżnicowanym składzie). W okresie wiosennym rośliny potrzebują nawozów zasobnych w azot, późnym latem i jesienią nawozimy je mieszankami potasowo-fosforowymi (w odpowiednich dawkach).

Nawożenie drzewek
Wiosenne nawożenie azotem młodych drzewek owocowych należy zastosować na przełomie marca i kwietnia. W roku pierwszym oraz drugim 50 g azotu, w trzecim i czwartym - 80 g. Na glebach lekkich w sadzie owocującym należy zastosować od 60-120 kg azotu na hektar. W dawkach: 1/3 w marcu, 1/3 po kwitnieniu, 1/3 po 20 czerwca.

Nawożenie krzewów
Nawozy azotowe stosujemy tylko do końca czerwca, później już tylko te zawierające fosfor i potas. Stosowanie: Nawozy mineralne stosuje się na wilgotną glebę, rozsypując granulki lub proszek wokół roślin i delikatnie przekopując grabkami z wierzchnią warstwą gleby. Następnie nawóz i glebę trzeba dobrze podlać.

Pielęgnacja roślina
Pielęgnacja roślin to szereg ważnych czynności mających wpływ na ich prawidłowy rozwój. Dwa podstawowe zabiegi to podlewanie oraz nawożenie. Zarówno dawka nawozu jak i wody musi być dopasowana do wymagań konkretnego gatunku. W skład pielęgnacji wchodzi też przycinanie rozrastających się gałęzi drzew i krzewów. Ma ono między innymi na celu usunięcie chorych pędów i pobudzenie rośliny do rozwoju. Ważne zabiegi to również ściółkowanie, przesadzanie i usuwanie chwastów.a

Odmiany śliw

Rośliny szczepione na podkładce Ałycza oraz karłowek Wangenheima. Drzewka w najlepszej jakości o wysokości ok. 150 cm. Śliwy cieszą się dużą popularnością wśród działkowiczów, ze względu na niewielkie wymagania oraz stosunkowo nieduży rozmiar drzewek. Owoce są bardzo smaczne, często wykorzystywane w kuchni, medycynie oraz przy robieniu przetworów. Najlepszym klimatem dla prawidłowego rozwoju śliw jest łagodny i ciepły. W Polsce najkorzystniejszym regionem do ich uprawy są województwa południowe i południowo-zachodnie, przede wszystkim Podkarpacie. Drzewa te nie mają dużych wymagań co do gleby, oraz nie osiągają dużych rozmiarów, dzięki czemu zajmują niewiele miejsca. Owocują wcześnie oraz długo, niektóre odmiany nawet do końca września. Śliwy są stosunkowo łatwe w uprawie, jednak należy szczególnie chronić je przed owadami i grzybami. Owoce śliwy chronią przed wolnymi rodnikami, regulują trawienie, zapobiegają zaparciom. Ich właściwości są cenione w medycynie, gdzie wykorzystuje się je w produkcji leków i preparatów. Zawierają one witaminę A oraz witaminę E, która rzadko występuje w owocach. Mają mnóstwo składników mineralnych, takich jak wapń, magnez, żelazo i potas.

Stare odmiany śliw

Uprawa śliw sięga aż V-VI w. p.n.e. Już wcześniej zbierano też owoce śliw dzikich. W Polsce drzewa śliwek zajmują od kilku lat powierzchnię około 14,5 tys. ha. Owoce są chętnie kupowane w okresie jesienno-zimowym i szybko znikają ze sklepowych półek. Warto poznać ich właściwości i odmiany.

Poszczególne odmiany śliwek różnią się od siebie pochodzeniem, czasem kwitnienia i owocowania, rozmiarem, kolorem i smakiem. Śliwa to mało wymagające drzewo pestkowe, które można uprawiać nawet w przydomowym ogródku. Do najbardziej znanych i lubianych pod względem smaku odmian zalicza się węgierki, President, Stanley, Amers, Bluefree, Empress, Herman, śliwę wiśniową i Cacanską. Ozdobne rodzaje śliwek uprawiane ze względu na dekoracyjne liście i kwiaty to m.in. śliwa wiśniowa, japońska, dziecięca czy karłowa płożąca. Popularnością w mniejszych sadach i ogrodach cieszą się renklody i mirabelki. Pierwsze z nich są soczyste, słodkie i idealne na kompoty. Mirabelki mają charakterystyczny smak, wykorzystywane są do produkcji dżemów, soków do piwa czy octów. Wielu osobom znane są stare odmiany śliw, np. Węgierka Zwykła, Węgierka Wangenheima, Brzoskwiniowa Jerozolimka oraz Królowa Wiktoria. Nowsze odmiany są bardziej odporne na choroby i mróz niż stare. Należą do nich m.in. Juna, Polinka, Emper i Kalipso. Niektóre z wymienionych odmian są odpowiednie do upraw amatorskich, dlatego warto zagłębić się w ich charakterystykę przed zakupem sadzonek.

Śliwy cechują się średnią wrażliwością na mróz. Choć ich uprawa nie jest bardzo trudna, mają stosunkowo duże wymagania wodne. Temperatura -30 stopni Celsjusza może uszkodzić całe drzewa, dlatego warto przeprowadzić kopczykowanie młodych drzewek i ściółkowanie dojrzałych. Ochroni to ich system korzeniowy. W zimniejszych regionach sprawdzą się odmiany o wyższej mrozoodporności. Większa wrażliwość jest charakterystyczna dla drzew chorych i nieodżywionych. Najwyższe zapotrzebowanie na wodę występuje wiosną, kiedy istnieje ryzyko suszy. Nadmiar opadów jest również niebezpieczny, szczególnie dla owoców w okresie dojrzałości zbiorczej. Jeśli dodatkowo jest on poprzedzony suszami, owoce mogą pękać i gnić. Najkorzystniejsza dla śliw jest gleba lekka, ciepła i zasobna w próchnicę. Warto wybrać pod uprawę np. glebę brunatną, lekką lub średnią glebę gliniastą czy czarnoziem. Nie sprawdzą się natomiast gleby ciężkie i zlewne oraz lekkie i piaszczyste. Odczyn pH musi być obojętny bądź lekko zasadowy.

Sadzenie śliw

Przed zasadzeniem śliw należy zadbać o wybór odpowiedniej odmiany, zapylaczy i podkładki do typu gleby. Warto też dobrze rozplanować odległość, w jakiej drzewa będą znajdowały się od siebie. Sadzenie można przeprowadzić jesienią lub wiosną, choć druga opcja jest bardziej bezpieczna ze względu na mniejsze ryzyko wystąpienia niskich temperatur. Jeśli wybrana odmiana jest samopylna, rozmieszczenie uzależnia się od planowanego typu korony i odstępów niezbędnych do przemieszczania się. W przypadku obcopylnych i częściowo samopylnych odmian konieczne jest posadzenie śliw w sposób pozwalający na optymalne zapylenie.

Uprawa roślin

Dzikie pędy
Może się zdarzyć, że podkładka użyta do szczepienia wypuści z korzeni lub z pnia dzikie pędy, wówczas należy je w całości usunąć, w przypadku pędów korzeniowych należy odgrzebać też trochę ziemi.

Jabłoniom, śliwom, brzoskwiniom, rzadziej gruszom wyrastają dzikie pędy w rejonie korzeni. Na pniach, szczególnie w przypadku czereśni, wyrośnięte dzikie pędy należy odciąć sekatorem lub nożem przy samym pniu.

Nawadnianie
Drzewa owocowe najbardziej potrzebują dostatecznego nawadniania po zasadzeniu. Później w razie konieczności w czerwcu, aby nie dopuścić do reakcji na letnią suszę.

Nawożenie
Wysoki trzon drzewa wymaga także proporcjonalnej dawki nawozu.
Z drugiej strony nadmierne nawożenie prowadzi do zwiększenia podatności na choroby, negatywnie wpływa na smak i ogranicza możliwość magazynowania.
Nawożenie, które raz sprawdziło się lepiej nie zmieniać. Podstawa to stosowanie nawozów organicznych, późną jesienią lub na przedwiośniu nawozy pełno składnikowe. Podczas pełnych zbiorów stosować należy nawozy mineralne – głównie fosforowe i potasowe - aż do końca czerwca. W latach obfitych w plony nawozić należy jeszcze po zbiorach - już późną jesienią - powoli oddziaływującymi nawozami. Tego typu nawozy należy wprowadzić bezpośrednio do ziemi.

Odległość roślin
orzech włoski 10 - 15 m
wysoko-, pół- i niskopienne 6 - 8 m
drzewa karłowate 4 - 5 m
wrzecionowe drzewa karłowe 2 - 3 m
wrzeciona (pionowe kordony) 1 - 1,5 m
kordony, palmety, ściany owocowe 3 - 5 m.

Ochrona roślin
Stosując jakikolwiek oprysk chemiczny przeciw szkodnikom na drzewkach owocowych należy zwrócic uwagę na okresy ochronne (okresy karencji) aż do zbiorów. Uważać należy podczas stosowania środków chemicznych i posiadania różnych odmian drzewek owocowych, o różnorodnej dojrzałości zbiorczej !
Lepszym rozwiązaniem może być użycie preparatu biologicznego.

Mszyca liściowa
Pojawia się na liściach i wierzchołkach pędów, przy mocniejszym porażeniu dochodzi do skręcenia liści.
Ochrona: odpowiednie środkami przeciw owadom ssącym.

Tarcznik niszczyciel
Wybiera osłabione rośliny. Żyjące pod owalną tarczką mszyce wysysają roślinie soki a swoją wydzieliną zanieczyszczają liście i owoce.
Ochrona: zimowy oprysk pędów.

Owocnice
Opis uszkodzenia: wcześnie po przekwitnięciu ma miejsce masowy opad małych owoców, wówczas w każdym pojawia się otwór. W płodach pozostałych nadal na drzewie również mogą pojawić się uszkodzenia - wnętrza wyjadana są przez białe larwy. Owocnice mogą spowodować całkowity brak zdrowych zbiorów.
Ochrona: oprysk zaraz po opadnięciu płatków kwiatowych.

Parch, mączniak

Uszkodzenie: oliwkowozielone i szaropleśniowe plamy na liściach i owocach, w konsekwencji opad owoców i ograniczenie ich przechowywalności.
Ochrona: jedynie prewencja. Powtarzalne opryski w odstępie 1 – 3 tygodni, jak najczęstsza zmiana używanych preparatów. Najistotniejsza pora do przeprowadzenia ochrony to połowa maja – połowa czerwca.

Kędzierzawość liści brzoskwini
Choroba oprócz brzoskwini może pojawić się również w przypadku nektarynek. Porażenie objawia się skręconymi i na różne sposoby zdeformowanymi liśćmi.
Ochrona: istotna jest ochrona prewencyjna preparatami miedziowymi tuż przed wypuszczeniem pędów albo w okresie ich wypuszczania. W przypadku pogody deszczowej oprysk można powtórzyć po 14 dniach.

Norniki
Ogryzanie podnóża pnia i korzeni prowadzi do obumarcia drzewa owocowego.
Ochrona: umieszczenie trucizny w miejscu pojawiania się norników lub zastosowanie preparatów gazowych. Najskuteczniejszą metodą jednak jest użycie pułapek.

Okres sadzenia
Marzec - maj oraz październik - do zamarznięcia gleby, rośliny w pojemnikach przez cały rok.

Przycinanie
Niestety zbyt często przypisuje się przesadne znaczenie odpowiedniej metodzie cięcia w celu obfitszych zbiorów. Daleko większe znaczenie ma trzymanie się raz wybranej metody. Złe lub zmieniające się w metodzie cięcie, prowadzi - w porównaniu z nieprzycinanymi drzewami – do mniejszych plonów.

Czas cięcia: nasionowe i jagodowe przycinać należy w okresie wegetacyjnego spokoju, pestkowe na przedwiośniu aż do okresu kwitnienia.

Ścianę owocową należy przyciąć na tzw. „krótkie drzewo“. Po zasadzeniu drzewa karłowate należy przymocować do ściany (trejażu). W lutym wszystkie nowe wypuszczone pędy przyciąć o 3 cm odległości od pnia.

Orzechy wystarczy przerzedzić, najlepiej w maju.
Celem każdej nowej metody przycinania jest m.in. doprowadzenie promieni słonecznych i powietrza do owoców. Ten warunek spełnia tzw. korona kotłowa (wazowa). Metoda ta jest również przeznaczona dla laików i stosowana w przypadku jabłoni, gruszy oraz śliwy.

Śliwom, morelom i czereśniom powodzi się również bez przycinania, wystarczy tylko przerzedzać gałązki w celu ułatwienia późniejszych zbiorów i podwyższenia jakości owoców.

Podstawą prawidłowego przycinania brzoskwini i nektarynki jest znajomość pędów oraz nasadzeń płodów konkretnych odmian. Słabe, tzw. fałszywe pędy z jednym pąkiem należy dokładnie ściąć, prawdziwe płodne (z mocnymi nasadzeniami podwójnych pąków) należy delikatnie przyciąć. Przycinanie to zwiększy wielkość owoców, polepszy ich smak oraz podniesie jakość pędów płodnych w kolejnym roku.

Sadzenie
W celu zasadzenia należy wykopać dołek o średnicy ok. 60 cm i głębokości minimalnie 40 cm. Dno powinno zostać dobrze spulchnione. Palik dla drzewa należy wbić jeszcze przed dosypaniem ziemi do środka i w przypadku wysoko-, pół- i niskopiennych odmian powinien dosięgać ściśle pod koronę oraz przylegać zawsze od strony południowej. Niższe gatunki można uprawiać bez palików. Dla kordonów i ścian owocowych należy przygotować konstrukcję. Korzenie drzew owocowych tuż przed zasadzeniem można skrócić, uszkodzone należy usunąć.

Przycinanie podczas sadzenia
Drzewa owocowe z wyjątkiem orzechów należy podczas sadzenia przyciąć. Przy przycinaniu korony pozostawia się 3 - 5 dobrze rozmieszczonych pędów korony, które następnie należy skrócić:
- w przypadku gatunków ziarnkowych nad oczkiem (pąkiem) o 1/3 długości
- u pestkowych o 2/3 ich pierwotnej długości

Ostatnie oczko pozostawione na pędzie musi być skierowane na zewnątrz korony. Pęd wiodący (przewodnik) pozostawić należy nieco dłuższy. Wszystkie inne pędy korony powinno się usunąć do samego pnia.
W przypadku jednorocznych drzew uszlachetnionych koronkę należy uformować wg planowanej wysokości pnia:
- karłowate 40 - 60 cm
- niskopienne 80 - 110 cm
- półpienne 130 - 150 cm
- wysokopienne 170 - 190 cm.

Pęd główny należy przyciąć w ten sposób, żeby nam nad przyszłym pniem pozostało 5 - 6 oczek, z których wyrośnie podstawa przyszłej korony. Pozostałe oczka pod nimi (czyli na miejscu przyszłego pnia) należy wyłamać.

Głębokość sadzenia
Drzewa należy sadzi się w ten sposób, żeby miejsce szczepienia znajdowało się tuż nad powierzchnią ziemi. Korzenie przysypuje się ziemią, solidnie udepcze oraz obficie podleje. Zakrycie miejsca sadzenia korą do mulczowania powstrzyma ewentualne wysuszanie się ziemi i pozytywnie wpłynie na wzrost.

Światło
Owoce potrzebują słońca, które odpowiada za: aromat, zawartość witamin, odpowiednią dojrzałość i zabarwienie owoców oraz wzmacnia odporność na parcha - wzbudzającego obawy chorobę owoców ziarnkowych.
Wrzecionowe drzewa karłowe i pienne jagodowe potrzebują zawsze dodatkowej podpórki.

Wbity palik powinien sięgać aż do korony. Za pomocą specjalnych pasków z tworzywa sztucznego należy przymocować go do drzewa w dwóch miejscach węzłem ósemkowym. Każdego roku powinno się sprawdzić trwałość węzłów i ewentualnie poluzować.

Uprawa i pielęgnacja roślin
Na powodzenie w uprawie owoców wpływ ma dobór odpowiedniego stanowiska, klimatu i wybór odmiany.
Drzewa owocowe wymagają pulchnych, drożnych gleb, które szybko nagrzewają się. Zimne, stwardniałe i ciągle mokre gleby nie są odpowiednie do uprawiania sadownictwa.
Trawnik pod drzewami owocowymi prowadzi - zwłaszcza na ciężkich, gliniastych glebach - do ich stwardnienia, dlatego niezbędne jest, aby ziemia była na głębokość rydla bardzo próchnicza.

Drzewa owocowe dzielą się na:
1. ziarnkowe = jabłonie, grusze, pigwy
2. pestkowe = czereśnie, wiśnie, morele, nektarynki, brzoskwinie, renklody, śliwy
3. łupinowe = orzechy, migdałowce

Drzewa balkonowe
Wiele rodzajów drzew owocowych znakomicie rośnie również w pojemnikach na balkonach i tarasach. Dokładnie w tym celu zostały uszlachetnione. Można zastosować każde naczynie o pojemności minimalnie ok. 20 l i powinno mieć mieć otwory w dnie, aby nadmiar wody mógł odpływać.
Ziemia: stosować należy mieszankę ziemi ogrodowej i torfu w stosunku ok. 1:1.
Nawożenie: w celu osiągnięcia odpowiedniego tempa wzrostu i obfitości plonów musi być regularne. Najlepiej stosować pełnowartościowe, wieloskładnikowy nawóz, który zaopatrzą rośliny we wszystkie substancje odżywcze. Nawozić należy w okresie od wykiełkowania aż do początku sierpnia.
Drzewa owocowe rosnące w trawniku potrzebują otwartej okolicy podnóża, którą należy pokryć na zimę obornikiem lub cało rocznie korą do mulczowania.

Zapylanie
Drzewa nie owocują od razu po zasadzeniu. Długość fazy bez plonów jest różna i nie da się jej łatwo uogólnić. Po 3 - 5 latach powinny dojrzeć na drzewie pierwsze płody. Przyczyną małego plonu może być brak odpowiedniego zapylacza. Jeśli nie pojawiają się nawet kwiaty, wówczas przyczyną będzie prawdopodobnie nieprawidłowe nawożenie. Wyjaśnienia przyczyn i pomocy można udzielić dopiero po zapoznaniu się z konkretnym przypadkiem.

Zimowa ochrona
Drzewa owocowe nie potrzebują z dodatkowej zimowej ochrony.
W regionach chłodniejszych, zalecamy drzewa nasadzać w miejscach osłoniętych, na południowej stronie w formie kordonów. Dodatkowo między pędy można przewiesić gałązki drzew iglastych.